GREGORIUS MAGNUS

Admont, Ende 12. Jh.

Seite 114v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sacerdotes malu. Nulla ꝯ contra hoc excu
satio. nulla potest ēē defensio. qa cunctis
liqdo notū est. qsit unhui rei diligentia
eqgrī sollicitudo pastoris. q neophitū ador
dines uetat sacs accedēe. Sic aut tunc neophi
tus dicebat qui nicio inscē fidei erat ꝯsuetu
one plantatus. sic nn neophitus habend ē qui
repente in religionis habitu plantat ad
ambigendos honores sacros irrepserit. ꝛ
Ordinate ꝯ ad sacros ordines accedendū est.
Nā casū appetit. qui ad sūma loci fastigia
ꝑ ostis gra dib ꝑ abrupta quert ascendē
sum. Et cū idem apls doceat inter alia sac
ordinis instituta disciplīn manū ñ ēē cuiq
citr impondā. qd hoc celeri. qd ue ꝑcipi
tanti qmiut exordiat a sūmitate princi
pium. ē ante ēē incipiat epē qm̄ minister.
Qs qs ꝯ sacerdotū ñ adelationis pompā. s.
ad utilitate adipiscendē deb deat. posuras
suas. cū eo qd subiturus est onere metat.
ut ē impar abstineat. ē ad id etiā cū metu
qse sufficere estimat accedat. Abre aut
ñ facimus si ad argumtū racionabile usū
rerū irracionabilium colligamus. Apta
nanq edificationib dē silus lugna succi
dunt. nec tamen ad hue uridib edificia
pondus imponitur. n eorū uiriditate mul
taq dierū mora siccauerit. ē apta ad necessa
rium usū effecerit. Que si obseruantia for
te negligitur citr sup imposita mole fran
gunt. ē gugnit ruinā ad auxilium res p
uisa. Hinc ē enī medici qui curā gerunt de
corpore qdam adiutoria recenti ad hue ꝯ
fectione formata indigenti ñ offerunt. s.
maceranda temporib derelinquunt. Nam
si immature qs dedit du[illegible]bū ñ ē. qa causa
sit pīculi res salutis. [illegible]tate Discant traq
in officio suo sacerdotes qbr [illegible] animaq
cura ēdita ē seruare qd [illegible] diuisq artiū
hoīes docente ratione [illegible] custodiunt. ē apci
pitis se ambitiōe. ē sīn metu sattē pudore
ꝯtineant. S. ne forsitan ob hoc praue se ꝯ
suetudinis quisqm̄ uelit obiectu defen
dere. ff nitas urā discretionis eos freno
coherceat. Labi illicitis ñ pmittatis. q qc
qd ultra qd one dignū ē. ñ ad imitationis s.
poci ad exemplū debet correptionis adduci.
Neq aut hoc qd similit corrigendum est. pa
tiuntur negligent omittere. Nā qd pdest
cuncta munisse. si pnūū locum pnicioso
hosti ꝑbeatur accessus. Cum his traq q in
sacro sunt ordine ꝯstituti habitare mul
eres ꝑhibent. de qbus antiquus humani
genis inimicus exultat. omnū diffimen
du ꝯsensu ē. ut pret eas qs sacri ordines
complectunt. alias secū habe mulieres ñ
debeant. Que mdictio ē si forte aliquib
ad tempus amara ē. certū ē q postmodū
exp a animę utilitate dulcis fit. Iunde
inimicus supare potuit supeē. Nec hoc
qq in hac sollicitudinis parte relinqm.
qd debabendis ꝑparrochias ꝯciliis patrū
prudentia utilitatis causa sancitum est.
Vn̄ ne qua inter frs dissensio. neq int ꝑpo
sitos ē subiectos sint forma discordię.
in unū sacdotes cuenire necesse ē. ut ē
de incidentib causis disceptatio. Sit salu
bris de ecclastica obseruatione collatio.
qtenus dum phoc ē ꝑtita corrigunt. et
regula futa suscipiunt. omps dns frm
ꝯcordia collaudet. cui uob ad ēē ꝑsentia
sibet obseruabitis scrote. qa scriptū est.
Vbi fūt ꝯgregati duo v tres in noīe m. ibi
sū in medio eq. Si qd ad ēē dignabit v duo
v tres fūt. qnto magis non deerit ubi
plures ꝯuenerit sacdotes. Frqde q de
habendo bis in anno ꝯcilio patrū sit regu
lis statutū ñ latet. s. ne forte aliq imple
ri hoc necessitas pmittat semel tam sine
excusatione aliq decernim ꝯgregari. ut ex
pertatione ceiliī mch prauū. mch ꝑsumat
illicitū. Nā plerūq ē si ñ amore iusticię
metu examinis abstinet abhoc. quod
omnū notū est posse displice iudicio.
Hanc frs kmi obseruantia nris relinqn
dam postis teneam. omia q a erudi
tione nam sacs apicib scripta s medi
tem. atq ad ea qscumq possum inuenem.
Certum qppe ē q si toto corde preceptis
nos salutaribz occupam omne uiciorū
labem effugim. qa du in his qbz edificam
mnrim. locū sine dubio deceptioni exclu